

на небето. Този живиятъ Христосъ чу гласа на Бога и възкръсна отъ гроба. И всички онѣзи апостоли, пророци, светии, праведници, които чуха гласа Божий възкръснаха, станаха и напуснаха земята и сега живѣятъ на небето. Нѣкой казва: азъ чухъ гласа на Бога. Не, приятелю, ако ти бѣше чулъ гласа на Бога, ти нѣмаше да бдешъ единъ обикновенъ човѣкъ, ти нѣмаше да бдешъ човѣкъ на условията, ти щѣше да възкрѣспешъ. Ти щѣше да бдешъ човѣкъ на какво? Азъ ще ви оставя сами да си разрѣшишъ въпроса, на какво щѣхте да бдете хора.

Казва Христосъ: „Учете ги да пазятъ!“ Какво трѣба да пазятъ? Какво трѣба да пазимъ на първо място? Настана вече денъ, когато трѣба да осветимъ Любовъта. Ние трѣба да се повърнемъ, мажътъ къмъ жената, братътъ къмъ сестрата; всички хора, отъ най-малкия до най-голѣмия, трѣба да опрѣдѣлимъ единъ денъ за освѣщение на Любовъта. Нали е казано, че Богъ е Любовъ? Любовъта винаги се огличава съ закона на изобилието и примирянето. Дойде ли любовътъ наше ще почувствувааме, че сме въ единъ велиъкъ свѣтъ красивъ самъ по себе си, свѣтъ на миръ и изобилие. За да има миръ, всички трѣба да отворятъ хамбаритъ си, и то доброволно, а не съ насилие, не съ оstenъ. Съ мораленъ оstenъ и волътъ оре, и проповѣдникътъ проповѣдва, и свещеникътъ служи, и войникътъ се бие на бойното поле, и жената готови въ кѫщи, навсекждѣ има редъ и порядъкъ, но това не е животъ. Ние знаемъ този оstenъ. Не мораленъ устой трѣба да има! Този оstenъ е за полуразумните хора. Тоягата е за полуразумните хора, Любовъта, Мѣдростъта, и Истината, това сѫ за пълно разум-